

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 19. De defectibus Christiano in conversatione vitandis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

narum, quarum vita nihil est, nisi assidua September, deliciarum confectatio?

Examina te, ut perspicias, an non delicijs nimium sis addictus; & si id cognoscis, nitere huic cupiditati moderari, ejusque effectus impedire.

Væ vobis divitibus, quia habetis consolationem vestram. *Luc. 6. 24. & 25.*

Væ vobis, qui saturati estis. Væ vobis, qui ridetis. Lubrica spes, quæ inter fomenta salvari se sperat. *Hieron.*

DIES XIX.

De Defectibus Christiano in Conversazione Vitandis.

I.

QUAM difficile est cum hominibus conversari, ut Deum non offendamus, nec conscientiam nostram lædamus. Virum perfectum esse oportet, inquit S. Iacobus, qui loquendo non peccet. Sed in-
lac. 32.
super addit: qui non potest refrænare linguam suam, seipsum decipit, si credat, se verum Christianum esse. *Quotiescunque inter homines fui,* inquit Sanctus quidam *vir; minor homo redij.* Hoc est, homo minus probus; an non verum est, conversationes tua

rum

September, rum esse materiam? silentium est medium brevissimum juxta, & tutissimum, innocentiam suam conservandi. Plurimi inveniuntur defectus, quos vitare in hujusmodi congressibus oportet. Primus est inutilitas. Quibusnam de rebus pleraque fœminæ, ne illis quidem exceptis, quæ probæ censentur, colloquia miscent? de rebus frivolis, & ferè nihili, auditur inter eas de Deo sermo? risui sese exponendas esse crederent, si id fieret. Potestne ulla ex re alia Christianorum corruptela melius cognosci? nihil est, ex quo melius colligere possimus, quàm parùm Deum amemus. Si te, mi Deus, amaremus, frequenter tui recordaremur; si tui recordaremur, etiam de te loqueremur. Si in ore nostro non versaris, inde oritur, quòd in corde nostro non inveniaris. Si verò conversationes inutiles damnandæ sunt, quid sentiendum de periculosis, & sceleratis, quæ plenæ sunt vel colloquijs vanis, vel maledicis, & obscœnis?

II. Quænam est materia potissima colloquiorum viris valdè honestis, & illis, qui minùs improbi æstimantur? omnia versantur in æstimatione divitiarum, honorum, animi relaxationum. Ex hisce regulis proponuntur infinita axiomata va-

na, Evangelio adversantia, &, quod con- September,
sequens est, falsa, idque nemine reclaman-
te. Si quis in medium proferret propo-
sitiones veritatibus, ut vocant, speculati-
vis Evangelij contrarias, etiamsi nec mini-
mam de Religione cogitationem haberet,
an non in hujusmodi impietatē insurgere-
tur? dū verò venditantur axiomata verita-
tibus Evangelij practicis repugnantia, pro-
ferenti applauditur. Sed, amabo, sūntne
istæ minùs fidei dogmata, quàm illa? inte-
rea Christianus, qui nulli alteri defectui in
sua conversatione obnoxius esset, innocen-
tem se reputaret. Verùm, annon eorum
rationem reddet coram severo tribunali il-
lo, ubi etiam verba otiosa judicabuntur? &
quid erit de verbis aliorum famam læden-
tibus? quàm rarò contingit conversationi-
bus interesse, in quibus proximi fama non
laceretur? quàm rarò contingit, ut quis
hujus vitij particeps non sit? at, si quis iæa
virtutem colat, ut alieno nomini non de-
trahat, éstne tantæ etiam virtutis, ut de-
tractiones cum voluptate non audiat? ec-
quis probitatis adeò studiosus est, ut se,
prout obligatur, detractioni opponat. Et
tamen is, qui detractionem libenter audit,
vel ignaviter tolerat, cùm eam impedire
posset, non minùs reus est, quàm ipse ob-

re-

September. trectator. Eheu ! auderesne posthæc
infontem dicere ?

III. Estne rariùs quid, & non magis
adhuc deplorandum, videre Christianos,
qui sermonibus inhonestis, & obscænis
prophanant linguam toties Christi Sanguine
tinctam; videre fæminas, quibus
pudorem, & modestiam natura indidit,
quæque se Christianas dicunt; & nihilo-
minus in alijs verba libera, & ambigua to-
lerant, eaque ob delectationem, quam ex
ijs capere advertuntur, provocantur, & si-
bi metipsis permittunt. Hujuscemodi ver-
ba veluti nihilum reputantur, & facetiæ
appellantur; cum tamen Apostolus ea pec-
catis illis annumeret, quæ nobis cælum
occludunt, & conscientiam ea proferen-
tium, & animas audientium maculant. Ah!
quàm multis juvenibus unicum verbum
ambiguum, unicum verbum obscænum
innocentiam eripuit. Verbum hoc am-
biguum turpem cogitationem generat;
turpem cogitationem sequitur turpe de-
siderium, & turpe desiderium interitum a-
nimæ parat, dum eam sceleratam reddit.
Quàm crudeles facetiæ, quæ ad perniciam
animarû Christi sanguine redemptarû col-
limant! Væ tibi, si harû particeps! si eas
modò non deploras, quas lachrymas olim
sibi elicient?

Fac ad Deum orationem Davidis; & dic ei Septembes.
cum hoc Propheta: pone Domine custodiam ori
meo, & ostium circumstantiæ labijs meis, ut non *Psal. 149*
delinquam in lingua mea.

Si quis autem purat, se Religiosum esse,
non refrænans linguam suam, sed seducens
cor suum, hujus vana est Religio. *Iacobi 1. 26.*

Facilius est tacere, quam verbo non
excedere. *Imit. Christ l. 1. c. 16.*

DIES XX.

De Oratione Matutina.

I.

ORatio matutina functio esse videtur
homini etiam non Christiano per-
quam necessaria: quantopere igitur ad eam
persolvendam Christianus obligatur? Deus
prima est nostra origo; itaque non cultum
duntaxat, sed primum cultum ejus Maje-
stati præstare tenemur, manè eum adoran-
do. Atque hoc negligere sine injustitia,
& quadam sacrilegij specie non possumus.
Sic Spiritus Sanctus nos hortatur: *Iustus cor Eccli. 49.*
suum tradet ad vigilandum diluculo ad Domi-
num, qui fecit illum, & in conspectu Altissimi *v. 60*
deprecabitur. In sacris litteris Deus fru-
gum